

اثربخشی روش درمانی ماتریکس بر بهزیستی روان‌شناختی و افسردگی افراد وابسته به مواد محرک

داریوش امینی ۱

(دکتری تخصصی اختلالات اعصاب مرکزی (CNS)، استادیار دانشگاه فرهنگیان، گروه روانشناسی، دانشگاه فرهنگیان)

مجید الماسی ۲

(کارشناسی راهنمایی و مشاوره، گروه مشاوره، آموزش و پرورش منطقه انگوران زنجان)

ایمیل: majid.almasi75@gmail.com

نام نویسنده مسئول: داریوش امینی، ایمیل: Amini_daryoush@yahoo.com

چکیده:

هدف: این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر ماتریکس بر بهزیستی روان‌شناختی و افسردگی افراد وابسته به مواد محرک انجام شد.

موارد و روش‌ها: روش تحقیق نیمه آزمایشی و حجم نمونه ۳۰ نفر از مردان وابسته به مواد محرک (شیشه) بود که به شیوه‌ی نمونه‌گیری هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش ($n=15$) و کنترل ($n=15$) قرار داده شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه بهزیستی روان‌شناختی فرم کوتاه ریف و افسردگی بک در سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری برای هر دو گروه استفاده شد. در تجزیه و تحلیل داده‌ها از فراوانی، میانگین و انحراف استاندارد برای یافته‌های توصیفی و تحلیل کواریانس برای یافته‌های استنباطی استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج نشان می‌دهد که میانگین کل بهزیستی روان‌شناختی و افسردگی در گروه آزمایش در مرحله پس‌آزمون بیشتر از مرحله پیش‌آزمون بوده، همچنین نتایج تحلیل کواریانس نشان داد که تفاوت معناداری بین گروه آزمایش و کنترل در پس‌آزمون در سطح $p < 0.001$ وجود داشته است. پس از یک ماه پیگیری نیز نتایج حاکی از پایدار بودن مداخله در گروه آزمایش بود.

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان نتیجه گرفت برنامه مداخله روش ماتریکس بر افسردگی و بهزیستی روان‌شناختی موثر بوده است.

کلید واژه‌ها: افسردگی، بهزیستی روان‌شناختی، روش درمان ماتریکس، مواد محرک.